

ть ; тъкмо така, каквото кога внесемъ въ топла стая студена чаша, по страни-тѣ ѝ се набиратъ капчици вода. Тия капчици, наречени роса, явяватъ се на трѣва-та и по дрѣвета-та, всяка утрина, когато земята най-много истинова. Тии лъскатъ на слънце-то и седятъ доста врѣме, доклѣ, най-послѣ, исчезнатъ, сир. пакъ станатъ на невидима водна пара. Кога е суша и кога не вали дъждь, роса-та колко-годѣ, расхлаждава увѣхвали-тѣ растения.

Есенъ, кога земя-та ношгѣ става много студена, малки-тѣ дѣлове вода, които се намиратъ у въздухътъ, като се допрѣтъ до нея, могжть да се обрѣнатъ на ледъ ; роса-та, што се е образовала на земя-та по студени-тѣ покриви и по листа-та на дрѣвета-та, става *слана* ; и, кога се събудимъ утрина, слѣдъ голѣма-та и студена ношть, прѣзъ ноемврий, гледаме, че земя-та, трѣва-та, листа-та и покриви-тѣ побѣлѣли. Нѣ слънце изгрѣва и пакъ слана-та става на роса, а роса-та на невидима пара. Кога дъждовни-тѣ капки падатъ на земя-та, прѣзъ въздухъ, под-студенъ отъ облаци-тѣ, тогава тия капки оште на пѫть-ть замрѣзватъ и се обрѣшатъ на зрѣнца твърдъ ледъ, сир. на градъ ; и така ми можемъ да речемъ, че градътъ е замрѣзнялъ дъждь. Градътъ нѣкой пѫть бива много едръ и вали дори и всрѣдъ лѣто, кога се случи вѣтрѣтъ да истуди отеднажъ въздухътъ, прѣди да е истудилъ облаци-тѣ. По наши-тѣ мяста вали нѣкой пѫть градъ едръ като орѣхи, и тогава той убива нѣ само птици, нѣ дори и голѣми животни.

Единъ облакъ, който се готови за дъждь, ако е истинялъ много, тогава водна-та пара, отъ която облакътъ състои, се обрѣшта на хубави снѣжни пеперушки, или дребни ледени кристалчета, които съ-